

Hvussu verður 1993?

Ilt at siga

*Nógv er framveg-
is óvist,
heldur
handils-
maðurin
Álvur
Klakk*

- Vit noyðast at vænta niðurgongd, men hvussu árið verður, er ilt at meta um, sigur Álvur Klakk, handilsmaður í Klaksvík.

Aðrir handilsmenn kæra seg um lítla sølu í Klaksvík, tí so lítið av fiski er komið uppá land. Árið í ár royndist betri enn undanfarna hjá Álvur Klakk, og enn hevur hann lítla broyting merkt. Hann veit eisini, at jólasølan hjá fleiri í ár var góð. Tað hevur óivað samabnd við, at bæði lönir, pensiónir og veitingarnar vórðu útgoldnar teir triggjar dagarnar upp undir jólini.

Álvur Klakk selur mest matvørur, og hann væntar, tað fer at ganga hjá sær, tí hvussu víkir og vendir, skulu fólk undir øllum umstøðum hava mat.

Hann ásanar tó, at útlitini fyri samfelagið ikki eru ov góð.

Tað er eisini alt tað óvissa við MVG-skipanini. Torført er at meta um, hvørja ávirkan hon fær, serliga fyri teir smáu handlarnar, tí teir fáa so lítið at vita, heldur Álvur Klakk.

randi

Oddfríður Gregersen, arbeiðsgevari:

Tað sær ljótt út

- Tú skalt næstan vera spámaður fyri at kunna siga, hvussu 1993 fer at roynast, men vit gevast ikki soleiðis á hendur, sigur Oddfríður Gregersen

- Eg havi so mikið álit á okkum sjálvum, at vit plaga at kára okkum burtur úr trupulleikum, men útlitini fyri 1993 eru ikki góð. Tað sær ljótt út, heldur Oddfríður Gregersen, formaður í Føroya Arbeiðsgevarafelag.

Ongantið áður hevur hann upplivað við ársenda at fingið eyga á so fáar møguleikar.

- Vit mugu finna upp á onkrar mátar at yvirliva, og vit gevast ikki so á hendur, sigur hann.

- Høvdu vit bara fingið meira fisk upp á land aftur, og fiskaprísirnir fóru upp aftur, sá væl út, heldur Oddfríður Gregersen. Tað er tó ikki bara í Føroyum, at slík kreppa er. Kreppan er allastaðni.

- Eg havi onga resept uppá, hvat gerast kann, og fyri at kunna siga, hvussu 1993 fer at roynast, skalt tú næstan vera spámaður. Nú ræður mest um ikki at missa vónirnar, sigur Oddfríður Gregersen.

randi

Johanna Johannesen, pensionistur:

Verst hjá ungum

- So leingi vit hava mat í munnin, nýtist okkum ikki at stúra, og í teimum komandi trongu tíðunum fara fólk at læra at leggja dent á onnur virði

- Vit eru øll greið yvir, at vit fáa verri tíðir, men vit kunnu nýta hetta hvøið til at hugsa eitt sindur meira um hvønn annan, gera nakað fyri hvønn annan, sigur Johanna Johannesen, nevndarlimur í Landsfelag Pensionistanna. Tí leggur hon so stóran dent á, at Vitjanartænastan hjá pensionistum fer at virka, og at tæ-

astan eisini verður fyri yngri fólk, sum tørvar prátt og vegleiðing av ymsum slag.

Johanna Johannesen stúrir ikki so nógv fyri, hvussu eldri fólk fara at klára seg, nú tað fer at tátta meira í allastaðni. Hon heldur tey yngri, sum eru uppalda við at keypa og tveita burtur, verða nógv verri fyri. Tey eldri hava upplivað ringar tíðir fyrr, meðan hini eru von við at hava so rívan. Nú mugu tey ungu til at læra seg t.d. at seyma burturúr gomlum og ikki vraka alt fyri at keypa nýtt.

- So leingin fólk eiga

matin í munnin og tað neyðugasta, nýtist ungum at falla í fátt, tí tað ber til at liva, sjálvt um pengarnir ikki eru líka nógvir, sum teir higartil hava verið sigur Johanna Johannesen, sum býr í Vestmanna.

randi

Karl Johansen, fakfelagsformaður:

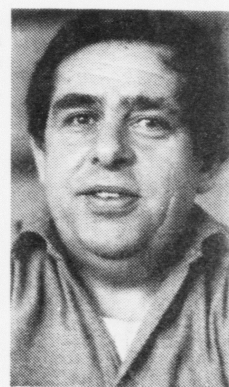
Verður ringt

- Eg vænti 1993 verður eitt ringt ár, og eg dugi ongan glotta at hóma

- Útlitini? Tey eru ógvuliga vánalig, óhugnaliga vánalig. Alt sær bara svart út, sigur Karl Johansen, formaður í Havnar Arbeiðsmannafelag.

- Nógvi feiri fólk verða arbeiðsleys, og eg hómi ongan glotta. Eg havi einki boð uppá, hvat kann gerast. Tað er nú heldur ikki mín uppgáva at koma við slíkum, tí eg eri ikki settur at stýra og ráða, sigur Karl Johansen.

randi

Vit mugu liva í vónini

- sigur Heri Joensen, prestur í Vági

Útlitini eru rættiliga dýpur hjá okkum, serliga í Suðuroy, her arbeiðsloysið er vordíð stórt í seinastuni.

- Tú kundi ynkst tær, at umstøðurnar vóru øðrvísi og ikki so ólík árunum frammanundan.

- Vit plaga at siga, at tann kristni hevur loyvi at liva í vónini um nakað betri.

Hinvegin so er menniskjalívið soleiðis, at vit ikki vita nakað miðvíst um framtíðina. Vit eiga bert lúna.

Her suðuri hava hópuppsagnirnar rakað meint, og lokalpolitikarar royna at skava til seg og síni.

Tí eru útlitini serliga dýpur, hvat tí materiella viðvirk-

ur, og tí vit hava hildið, at alt bara skuldi vaksa ár eftir ár.

Henda tíðin kann kortini gera, at fólk á øðrvísi hátt fara at koma nærri hvørjum øðrum.

- Vit kristnu liva tó í vónini um betri tíðir, henda dreymin um veruleikan hesu megin.

- Vit eru stódd í eini broytingartíð, og tí er tað torført í ár at siga nakað um framtíðina.

- Lat okkum kortini ikki lita alt svart. Lat okkum líta við bjørtum eygum á framtíðarvónirnar, sigur Heri Joensen, prestur í Vági.

Dagney

sosíalurin – er altíð á staðnum